



Φαουλός και Περικλitos,
ο καθένας νέτος σκέτος.

- Π.—Γιὰ τί θὰ 'πούμε σήμερα ;
Φ.— Γιὰ τίποτα, κενέφη.
Δὲν ἔχω θλόγου ἄρεσι καὶ γιὰ κουβέντα κέφι.
- Π.—Τί τρέχει ;
Φ.— Τρέχουν ἀμαξιαί κι' ἀπὸ ρυτίδος κάρα
κι' ἔγωγ και σὺ, βρέ Περικλή, δὲν ἔχομε δεκάρα.
Τοῦ Σεπτεμβρίου ἀρχισε ἡ ζάλη καὶ ἡ φόρμα
κι' εἶλε ἀλλέζουσι τὰ παλὰ καὶ πᾶνε 'στὰ καινούρια,
ὡς ποὺ νὰ εἰθῆ ὁ καιρὸς τὰ κῶλα νὰ τινάζουσι
καὶ μὴ γιὰ πάντα, Περικλή, 'στὸν τάφο νὰ κουρνιάζουσι.
- Π.—Φιλοσοφίας μ' ἀρχισε; καὶ πάλι, μακαρὰ.
Φ.—Τὸ ἔφερε, βρέ ἀδελφέ, τοῦ λόγου ἡ φορὰ.
- Π.—Δὲν κατεβάζει τίποτα τὸ ξεροκολλοῦδι;
Φ.—'Αλθίθεα τὸ ἐξέχασα... τῶν ἐργατῶν τὰ πλῆθη
εἰς τὸ Λονθινὸν ἔκαμαν μεγάλην ἀπεργίαν
καὶ τῶν κυρίων ἄλλασαν Χριστοῦν καὶ Παναγίαν.
- Π.—Καὶ τί μὲ μέλει, βρέ, γι' αὐτό ;
Φ.— 'Ἐὰν τὸ ἐξετάσῃς,
θὰ ἴδῃς πῶς σχετίζεται μ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις.
- Π.—Τὸ ἐξετάζω, Φαουλὸς, ἀλλὰ καμμίαν σχέσιν
δὲν κατορθῶναι νὰ εὐρῶ μὲ τὴν παρούσαν θέσιν.
- Φ.—'Ἐὰν, μωρέ, δὲν ἐργασθῶν τῶν ἐργατῶν αἱ χεῖρες
δὲν εἴμποροῦν ἰδοῦ νάλθουσι καὶ οἱ ὀδοστρωτήρας,
ποῦ πρὸ καιροῦ παρήγγειλε ὁ κύριος Φιλήμων,
ὁ Δήμαρχος ὁ ἀτυχῆς καὶ μάλα πολυτέλειον,
κι' ἔταν αὐτοὶ δὲν ἔρχονται γιὰ τὴν κακὴ μας μοῖρα
ἀδύνατον νὰ στρώσωμεν τοὺς λίθους καὶ τὰ σκῦρα,
κι' ἔταν τὰ σκῦρα δὲν στρωθῶσι, ἀγαπητὴ μου βλάμη,
δὲν εἶναι καὶ παρὰξενον ὅτι ἀναβλήθουσι κι' οἱ γάμοι,
κι' ἔταν αὐτοὶ ἀναβλήθουσι θὰ κοπανῆς ἀέρα
κι' ὁ Αὐτοκράτωρ βέβαια δὲν ἔλλθῃ ἰδοῦ πέρα,
κι' ἔταν ἐκεῖνος δὲν ἔλλθῃ 'στὸ 'Ἄστυμας, κοπρίτη,
δὲν θὰ δοθῆ ὡς δωρεὰ 'στοὺς 'Ἐλληνας ἡ Κρήτη,
κι' ἔταν ἐκεῖνη δὲν δοθῆ, τὸ μέλλον μας ἔταφη,
καὶ θὰ βλαστήσουσι ἀκανθαὶ 'στὰ κλασικὰ ἔδαφη,
κι' ἔταν βλαστήσουσι ἀκανθαὶ, καθὼς καταλαμβάνεις,
κυρὰξια τότε δὲν θὰ τρῆς κι' ἐκ πείνης θ' ἀποθάνῃς.
Γιὰ ἐλ' αὐτὰ πρὸς οὐρανὸν ἀνύψωσον τὰς χεῖρας
καὶ παρακάλει τὸν θεὸν γιὰ τοὺς ὀδοστρωτήρας,
δίδοι, ἔπως ἴννοσις, χωρὶς αὐτοὺς καὶ μόνον
οὐδὲν ἔστι τὸ δυνατόν καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον.
- Π.—Γιὰ τὸ Κτηματολόγιον ἀλήθεια κι' γνωρίζεις ;
Φ.—Εἰς τὸ ἔξῃς τὸ κτήμα σου μονάχος θὰ ὀρίξῃς,
θὰ ἔχῃς τίτλον κατοχῆς καὶ ἰσοκτησίας
καὶ οὕτω θὰ παῖθῃ ποτὶ εἰς γαίας δημοσίας,
καὶ οὕτω μὲ τοὺς εὐσεβεῖς τὰς τάφρους θὰ πληρώνῃς
κι' οὕτω θὰ μπαγαλωνόσῃ, οὕτω θὰ μπαγαλωνῆς.
- Π.—Δὲν σ' ἔννεω, βρέ Φαουλὸς, καθέλου. . .
- Φ.— Ἐταν τὸ κτήμα ὀρισθῆ πῶς εἶναι ἰδικὸ σου...
Τὸν κακὸ σου...
ὀπότεν λείψουσι οὕτω πῶς ἔκνετα τὰ χοτζέ:ιζα,
τὰ ὑποπτα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰλλα καμπάτ:α,
ὀπότεν τέλος ὀρισθῆ ὁ τίτλος καθένος
καὶ καθὲ τόπος, Περικλή, δὲν εἶναι καὶ κοινός,
δὲν θὰ 'μπορῶ ἑλευθέρως 'στὸ κτήμα σου νὰ τρέξω
καὶ μὲ τὸ ἴσπε ντοῦσα οὐ νὰ ὀ πατάω ἔξω.
- Π.—Βρὲ τί μοῦ λές ;
Φ.— Νὰ σὲ χωρῶ. . . θὰ εἶναι νοικοκύρης
κι' οὐδὲ ποτὶ σου θὰ δερῆς, οὐδὲ ποτὶ θὰ δαίρῃς,
καὶ οὕτω 'στὸ χωράφι σου θὰ βόσκουσι ζῆνοι τράγοι
καὶ ζῆνοι δορυκτῆτορες καὶ οἰκοπεδοφάγοι,
καὶ οὐτ' ἔγωγ, ποὺ κάθε τι ἀστεινὸν ἐκλαμβάνω,
θὰ εἴλω τὴν ἀνάγκην μου 'στὴν μάνδρα σου νὰ κάνω,
καὶ τὸ Κτηματολόγιον σεβόμενος τοῦ κράτους
θὰ τρέχῃ δι' ἀνάγκην μου 'στοῦ Χόρν τοὺς ἀποπάτους-
'Ἄλλ' ὀπτε ἡ γαϊδοῦρα μου, ὀπου μὲ τὸ σαμῆρι
ἀντι πανήχουκα δρχιμουσι τὴν 'πῆρα 'στὸ παζάρι,
οὐδὲ αὐτὴ 'στὸ κτήμα σου θὰ τρέχῃ νὰ γκαρῆζῃ,
δίδοι σὲ ὡς κύριον κι' ἐκεῖνη θὰ γνωρίζῃ,
καὶ μόνον σὺ ὁ κύριος ἀν τῆς τὸ ἐπιτρέψῃς
θὰ ἔρχετα καμμία φορὰ νὰ κἀν ἐπισκέψῃς.
'Αλθίθεα σὲ εἰδοποιῶ πῶς μέσα σ' ἐλα τ' ἄλλα
πουλόθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ τῆς γαϊδοῦρας γάλα.
- Π.—Τί ἔπαδες, βρέ μακαρὰ, καὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων φάλλεις,
μὲ τούτῃ τῇ γαϊδοῦρα σου τὴν πῆρα μὲ θὰ βγάλῃς.
- Φ.—Εἶναι τὸ μόνον κτήμα μου ὡς τώρα, μὴ κάρω,
καὶ τίτλον κυριότητος ἀπὸ τὸν Χάρτι θὰ πάρω.
- Π.—Δοσπὲν ;
Φ.— Καθὼς σοὶ εἴπωσι ὀλίγον ἀνωτέρω
ἔγωγ Κτηματολόγια ποσῶς δὲν ὑποφέρει,
καὶ ἔταν ἡμποδίζουσι νὰ βόσκω ἑλευθέρως
εἰς στρέμματα δημοσία κι' εἰς ἕνα κι' ἄλλο μέρος
καὶ νὰ λιπαῖνοι γῆν ἔγρην ἀλλοδαπῶν κτημάτων
αὐτὴ δὲν εἶναι, ἀδελφέ, κατάστασις πραγμάτων.
Ταῖατα δυστυχίματα ὀλέθρια ἔσχάτως
ἐπαπειλοῦν καταστροφὴν τελείαν εἰς τὸ κράτος,
καὶ τώρα μὰς ἐπαπειλεῖ κοινὰ σὲ ἐλα τοῦτα
Φαληρικῶς συνοικισμὸς τοῦ κοιλάρου τοῦ Σγούτσ,
ποῦ 'στὸ Παριὸν ἔργου νὰ 'ἔβῃ γιὰ τὴν κοιλίᾳ του
κι' ἔπηρε τὰ βρεμμένα του καὶ πᾶσι 'στὴ δουλειά του.
'Ἐν τούτοις ἀς ὀφθῶμενος πρὸς οὐρανὸν τὰς χεῖρας
καὶ μὴ ληθόναι παντελῶς καὶ τοὺς ὀδοστρωτήρας,
δίδοι ἂν δὲν μὰς ἔλθουσι, καθὼς σοὺ τὸ πρᾶξιμα,
μέσα 'στοῦ Σουλῆ τὸ νερὸ θὰ κάνωμι μὲ τρῦπα.
- Π.—Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ τὴν γάχην σου νὰ στρώσῃς
καὶ ἔρσε δέκα ματουσκιαὶ προτοῦ μὲ ζητώσῃς.